

[Bjørn Elmquist]

Jeg har et par kommentarer til noget af det, ministeren har været inde på. For det første hvad angår det formelle grundlag for denne beslutning, forstår jeg udmærket ministerens formelle betragtninger angående § 57 i straffeloven, men jeg synes, der er så mange både principper og praktiske ting i dette her, der gør det svært for os at få os skudt rigtigt ind på det, hvis vi bliver i redegørelsesformen, at jeg stærkt må tilslutte mig de betragtninger, der har været fremme om, at vi får det i det mindste i form af en folketingsbeslutning. Så får vi det op i retsudvalget; dér kan vi stille konkrete skriftlige spørgsmål, og vi kan have samråd om det også inden for den specielle del, i stedet for at vi skal klare det inden for almindelig del – det har noget med teknikken at gøre herinde – og jeg vil derfor meget henstille til ministeren, at vi får klaret det ad den vej.

Jeg kan tilføje, at dette her ikke skal opfattes som et forsøg på fra min side i hvert fald at få det pindet voldsomt ud. Jeg vil ikke føle mig kaldet til i retsudvalget at sidde og bedømme, om det nu er rigtigt, at man skal være fæl eller assistent på et plejehjem eller man skal på et bibliotek og stå og stemple bøger; det synes jeg det vil være meget, meget svært i hvert fald for mig personligt at skulle sidde i retsudvalget eller her i folketinget og tage stilling til. Vi skal prøve på at få opstillet nogle helt generelle retningslinjer for det, og det er det, vi skal bruge forsøgsordningen til. Det er i hvert fald min holdning til det. Ikke fordi jeg mener, det ikke er en folketingsopgave, men fordi det kan være svært at have et relevant og velfunderet syn på på forhånd.

Dernæst til det om arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedsnævnet i Nordjylland. Jeg er glad for, at hr. Knud Lind omsider ved adskillige korte bemærkninger nu er nået dertil, hvor jeg var i onsdags. Det var såmænd derfor, jeg blev interviewet i Radioavisen om det. Det er muligt, at hr. Knud Lind også var blevet det, hvis han havde været så kvik i det allerede dengang.

Jeg må fastholde over for justitsministeren, at der foreligger en vis form for brevveksling. Der har nok været en forudgående kontakt, som justitsministeren nu siger, men derudover må der jo også eksistere et brev fra amtsborgmester J. M. Nielsen; det har i hvert fald været refereret udførligt i visse

dele af dagspressen. Jeg får ikke det til at rime med, at justitsministeren før sagde, at man ikke vil afvise det i Nordjylland, og at han har fået det pr. telefon, eller hvad ved jeg. Jeg har her en fotokopi af Aalborg Stiftstidende fra den 18. februar, hvor man i en artikel på forsiden skriver:

»Nævnet – og det er arbejdsmarkedsnævnet i Nordjyllands amt – har netop sendt et brev til arbejdsminister Svend Auken, hvori nævnet protesterer imod, at Nordjylland skal være forsøgsamt.«

Ja men hvordan forholder dette brev, som jo dog må eksistere et eller andet sted i systemet, sig til det, som justitsministeren for et øjeblik siden sagde, nemlig at »man« ikke afviser? Det her må vi have helt klarlagt, synes jeg, før vi kan komme videre.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg vil i anledning af hr. Bjørn Elmquists første bemærkninger anmode hr. Bjørn Elmquist om at studere Forretningsorden for folketinget, § 4, stk. 1 og 2.

Ebba Strange (SF):

Debatten har jo i nogen grad drejet sig om, hvorvidt det grundlag, der ligger for ministerens redegørelse til folketinget, og den debat, der følger heraf, er tilstrækkeligt til iværksættelse af en samfundstjeneste som forsøgsordning. Jeg ville nok have været tryk ved at lade den iværksætte på det grundlag, vi har, men har naturligvis heller ikke noget imod, at vi får den i folketinget igen, hvis vi kan love hinanden at give den en hurtig behandling, og derfor vil jeg så afgjort foretrække beslutningsformen fremfor lovsformen.

Men jeg vil advare imod hr. Hagen Hagens vendt tilbage til de meget faste former. Hvis forsøgsordningen skal have en mening som forsøg, kan det ikke nytte noget, at folketinget allerede her i den første fase, før forsøget træder i kraft, lægger nogle meget faste rammer omkring den. Vi må åbne nogle muligheder, og så må vi efter en passende forsøgstid vurdere, hvordan de muligheder har været brugt.

Det var en af grundene til, at jeg i første omgang gjorde mig til talsmand for, at dette forsøg skulle følges op, og denne holdningsrigtighed har jeg fået bekræftet ved at lytte til